

Inskriftens avslutning är i överensstämmelse med de danska DR 357 och 360 samt DR 81 och 338. Endast utfyllnaden av lakunen före r. 101 kan diskuteras. Lindquist, a.a. 1923, s. 175 f., supplerar **huas**; så även Lis Jacobsen, a.a. s. 55: »Med vejledning i tegningen 1878 og i det ganske tilsvarende helt bevarede udtryk på den skånske Glemminge-sten kan man vistnok — ligeledes med Lindquist — fastslå læsningen *N†N, **huas**; som det fremgår af figg. 22–23 är **h** bevaret og muligvis rester af **h**, **s**». Jungner läser med någon tvekan **p[ai]s**. Inga säkra spår av runor finnas nu mellan r. 100 och det otydliga sk före 101 **u**. R. 100 visar endast ytterst svaga spår av en hst. Jfr inskriftsbeskrivningen ovan. Man skulle också kunna suppleras **sar is**, men mot ett sådant förslag kan anmärkas ristarens inkonsekvens, jfr 87–89 **ias**.

Om namnet *Frøstenn*, som förekommer även på Vg 137, se E. Wessén, *Nordiska namnstudier* (1927), s. 75. Med skiljetecken mellan de båda leden förekommer det på Sö 232.

68. Saleby sn, kyrkogården.

Pl. 56.

Litteratur: H. Jungner, Gudinnan Frigg och Als härad (1922), s. 401; O. Sjögren, Sverige 4 (1933), s. 359; Handlingar 1935, 1936 i ATA; S. Gardell, Gravmonument från Sveriges medeltid 1 (1937, rev. 1945), nr 694.

Runinskriften finnes anbragt på kantlisten till en reliefskulpterad gravsten, s.k. liljesten, på Saleby kyrkogård. Stenen står lutad mot vapenhusets östra yttervägg.

Oaktat de länge varit tillgängliga för undersökning, ha de tre runristade gravstenarna på Saleby kyrkogård först i sen tid blivit granskade. Att de icke tillmätts någon större betydelse framgår också av kyrkoinventariet 1829: »På kyrkogården äro flera gamla likstenar med oläslige inscriptioner och för öfrigt tyckas de icke vara af någon slags märkvärdighet».

Stenen, som var ituslagen, lagades 1936 med stenkitt genom Riksantikvarieämbetets försorg.

Ljus sandsten. Längd 1,90 m., bredd 0,75–0,54 m. Stenens övre vänstra hörn är avslaget och borta, och därvid har större delen av inskriften gått förlorad. Endast början av densamma återstår nu, hårt sliten.

Inskrift:

hær
5

Hær(?) ...

»Här(?) ...»

Till läsningen: Inga spår av sk iakttagas vid inskriftens början. Efter 3 **r** finns mitt på kantlisten en liten punkt, som möjligen är huggen, men då stenen visar åtskilliga små fördjupningar av exakt samma utseende, är det osäkert, huruvida ett sk avsetts. Av r. 4 återstår numera endast mellersta delen av en hst. Av r. 5 återstår större delen av hst. I r. 6 har övre delen gått förlorad genom flagring; möjligen kan i flagringen ses svaga spår av en **k**-bst.

Det ligger närmast till hands att antaga, att r. 4–6 utgöra resterna av **lik** (*ligg[r]*), och att inskriften motsvarar den latinska formuleringen *hic jacet*, som försvenskad återfinnes på flera västgötska gravstenar med runinskrift.

69. Saleby sn, kyrkogården.

Pl. 56.

Litteratur: H. Jungner, Gudinnan Frigg och Als härad (1922), s. 402 f.; O. Sjögren, Sverige 4 (1933), s. 359; Handlingar 1935, 1936 i ATA; S. Gardell, Gravmonument från Sveriges medeltid 1 (1937, rev. 1945), nr 696.

Äldre avbildningar: Jungner a.a.; Gardell a.a. 2 (1937, rev. 1946), s. 110.